

ACC. N:R M. 15981:1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: P. Olsson, Rinkaby
Härad: Vittand Berättare: " " "
Socken: Rinkaby Berättarens yrke: f. d. lantbrukare m. m.
Uppteckningsår: 1963 Född år 1872 i Rinkaby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skogsinventering (enskilda skogar) s. 1-3.

LUF 122

16/10-63

Skriv endast på denna sida.

SKOGSODLING:

Den första skogsodlingen här i trakten gjordes vid början av 1800-talet i Åhus vid östersjökusten för att hindra sandflykten mot hamnen, till detta togs initiativet av staden Kristianstad, som ägde hamnen. De kalmarker som vid skiftesförrättningen i Rinkaby tilldelats resp. hemman voro belägna med gräns söderut mot Horna by och mot öster av en strandremsa som ägdes av Trolle Ljungby gods, denna var redan planterad med tallskogsplantor i uppväxt. Först år 1863 började bönderna i Rinkaby plantera sina därtill avdelade skiften, vilket skedde samtidigt å samtliga. Plantorna fick man från gamla odlingar i norra delen av häradet samt från Göinge härad, det var nästan uteslutande tallplantor. Den närmaste orsaken till planteringen var att få skydd för sandflykten med östliga vindar, som kunde vara mycket hårda från Östersjön. Utom detta kom man tidigt till insikt om fördelarna med tillgång av skog, användbar till bränsle och timmer i denna då skogsfattiga trakt.

fug 122

Plantering på olika sätt allt efter jordens beskaffenhet. Sådd av frö kunde icke förekomma på den lösa sandjorden utan man använde sig av s. k, spettplantering med en planteringspinne som i ena ändan var krökt till handtag med detta packades jorden hårdt till plantan, det var i flesta fall ettåriga plantor som användes, om dock någon gång plantering företogs på starkt gräs-bunden mark plöjdes fåror upp med plog till önskat avstånd mellan raderna och plantorna sattes i fåror med hjälp av planteringspinnar. Arbetet utfördes av gårdens folk samt vid behov även av lejt arbetsfolk.

AVVERKNINGSVANOR

Efter en tidrymd av omkring 35 år företogs gallring och man redan då hugga träd till stängselslanor och senare något till byggnadstimmer. Hjälpt med stämpling till den lilla avverkning som då gjordes anlätades sällan, ägaren stämplade själv ut de träd som skulle avvärkas. Hela avverkningen gick till husbehov.

När nu något år före sekelskiftet skogen hade tillväxt och ägarna hade börjat avverka till ved, stängselslanor och byggnadstimmer av mindre demisioner, inträffade att rikets försvar behövde ett skjutfält och senare även flygfält. För Kronans räkning exproprierades en större del av sandjordsskiftet söderut från vägen mellan Rinkaby och Gälltofta byar med gräns i väster till Kristianstad-Åhus järnvägen i öster till Gälltofta by och Östersjön, furuskogen var belägen inom området togs då till största del med. Ersättningen till ägarna blev även efter den tidens förhållanden låg, så att saknaden av skogen kändes svår.

Skogen skötes nu av arméns förvaltningsorgan avverkningen sker genom utbud av rotståendeträd, en del äro dock skadade av kulor och granatsplitter så att användningen till virke är begränsad. I och omkring militärförläggningen öster om järnvägen har gjorts planteringar av fur med något av lövträd detta ägde rum i början på 1900-talet senare har även nyplantering skett. Avverkning i dessa planteringar förekommer icke.